

РЕШЕНИЕ

№ 769

гр. София, 04.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 110-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРГАРИТА Д. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря АННА ИВ. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от МАРГАРИТА Д. ДИМИТРОВА
Административно наказателно дело № 20211110212761 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по постъпила жалба от Н. Т. АЛ., ЕГН *****, с адрес *****, чрез адв.С.Х. от САК, срещу наказателно постановление №21-4332-012991/25.06.2021 г., издадено от началник Група към СДВР, ОПП-СДВР, с което на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лева, за нарушение на чл.20, ал.1 от ЗДвП, и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП са наложени две административни наказания: глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец.

Жалбоподателят твърди, че процесното НП е незаконосъобразно и необосновано, поради което се иска неговата отмяна.

Признава факта на участието си в ПТП с водачът на другия автомобил, но оспорва да е виновния водач за неговото настъпване. Сочи като виновен за процесното ПТП, водачът на лек автомобил „Рено“ с рег.№****.

Оспорва описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, като излага нова такава, свеждаща се до твърдения за отнето предимство на жалбоподателя от водача на лекия автомобил „Рено“, при което последният е

осъществил страничен допир с нейния автомобил. Впоследствие, при спиране на двата автомобила на паркинга пред хотел „Хемус“, за да подпишат евентуално двустранен протокол, жалбоподателят е бил уведомен, че не може да спира там, поради което се оттеглил, като уведомил за това другия водач, че не може да изчака пристигането на пътните полицаи.

Навежда доводи, че в процесното НП не е ясно изложено какво именно задължение е имал жалбоподателят и какво точно не е изпълнил, което смята за неправилно приложение на материалния закон. Сочи, че е налице недопустимо разминаване между словесната и цифровата квалификация на нарушението, както и че липсва единство, между описанието на нарушението и правната му квалификация. Твърди, че са допуснати съществени процесуални нарушения на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, които са довели до нарушаване правото на защита, доколкото не става ясно за кои точно нарушения са наложени съответните наказания и коя санкционна норма за кое нарушение е приложена.

Навежда доводи, че не са били налице разногласия, между участниците в ПТП, относно обстоятелствата на произшествието, както и че нито в един момент, жалбоподателят не е получавал указания от службата за контрол, за да ги е нарушила впоследствие.

Моли съда да отмени процесното НП, като незаконосъобразно и недоказано.

При условията на евентуалност, моли съда да намали наложените административни наказания до предвидения в закона минимум.

Претендира присъждане на направените разноски по делото, включително и за адвокатско възнаграждение.

Жалбоподателят, чрез упълномощения си процесуален представител – адв.С.Х. от САК, след приключване на съдебното следствие, моли съда да отмени процесното НП на посочените в жалбата основания.

Претендира направените разноски в настоящото производство, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство.

Ответната страна по жалбата: ОПП-СДВР, не се представлява в съдебно заседание и не взема становище по наведените възражения в жалбата

и по същество на спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва наказателното постановление. Наказателното постановление е връчено лично на жалбоподателя на 19.08.2021 г., видно от отразената разписка за връчване върху него. Жалбата е изпратена по пощата на 26.08.2021 г., видно от отразената дата на пощенското клеймо върху плика, т.е. в законоустановения срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН за обжалване на НП, считано от датата на връчване. С оглед на горното, жалбата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 28.04.2021 г., след подаден сигнал за ПТП в гр.София, на бул.“Арсеналски“, длъжностни лица, служители в ОПП-СДВР: Ст. Г. и Владислав Зашев, били изпратени на мястото на произшествието. Пристигайки на място в 16:40 часа, полицейските служители установили лицето Люб. Ив. Ат., който заявил, че около 16:00 часа, движейки се по бул.“Арсеналски“ от ул.“Бяла черква“, срещу Парк Център Мол, е реализирано ПТП с лек автомобил „Шкода Октавия“ с рег.№*****, управляван от жена, която е напуснала мястото на произшествието.

Полицейските служители снели писмено сведение от Люб. Ив. Ат.. Въз основа на него, свидетелят Г. съставил протокол за ПТП с рег. №4213/28.04.2021 г., ведно със схема на ПТП. В съставения протокол не посочил участник под №1, а като участник №2 вписал – лек автомобил „Рено Меган“, с рег.№*****, собственост на Люб. Ив. Ат.. Като обстоятелства и причини за ПТП отразил, че същото е настъпило при неизяснени причини и обстоятелства с движещият се отдясно в съседна пътна лента МПС-2, след което напуска местопроизшествието. Полицейският служител Г. описал в съставения протокол и видимите щети по МПС-2, а именно: заден ляв панел и

задна лява врата – в задна лява част. Изложеното в протокола отразил в схема на ПТП с означение на местоположението на МПС-2 и МПС-1 в посочения пътен участък и мястото на удара. Полицейският служител Зашев изготвил докладна записка по случая, в която описал установените обстоятелства при посещение на местопроизшествието по данни на заварения на място водач – Люб. Ив. Ат..

Случаят бил възложен на мл.автоконтрольор в ОПП-СДВР – Ант. Сп. Ст.. Въз основа на приложените писмени документи в преписката и направена служебна справка относно собствеността на напусналия ПТП-то автомобил било установено, че същият е собственост на жалбоподателя Н. Т. АЛ., както и че за посочения период от време е бил управляван от нея. Н.А. се явила в ОПП-СДВР и попълнил писмена декларация на 01.06.2021 г., в която заявила, че на посочените дата, час и място, действително е управлявала личният си лек автомобил „Шкода Фабия“, с рег.№*****, по бул.“Арсеналски“ в посока хотел „Хемус“, и малко преди светофарната уредба, където лентите за движение от две стават три, при шофиране във втората лента, която се изтегля надясно на това място, шофьорът на лек автомобил „Рено“ удря управлявания от нея автомобил, отнемайки нейното предимство. Заявила, че другият шофьор се е обадил на тел.112, след което решили да изтеглят автомобилите си на паркинга пред хотел „Хемус“, откъдето излязъл човек от охраната, който им казал, че не могат да паркират там, поради което предложила на другия водач да засеме номера на нейния автомобил и си тръгнала по неотложна работа.

Въз основа на данните от приложените писмени документи в преписката, мл.автоконтрольор в ОПП-СДВР – Ант. Сп. Ст., в присъствието на двама свидетели – Люб. Ив. Ат. и Емил Здравков Петров, съставил на 01.06.2021 г. АУАН, Серия АА, бл.№*****, срещу Н. Т. АЛ., в качеството на правоспособен водач на МПС, за това, че:

На 28.04.2021 г., около 16:20 часа, в гр.София, бул.“Арсеналски“ и бул.“Черни връх“, като водач на лек автомобил „Шкода“ с рег.№*****, поради недостатъчен контрол върху МПС, реализира ПТП в лек автомобил „Рено“ с рег.№*****, след което не изпълнява задълженията си като участник в ПТП, с което виновно е нарушила разпоредбата на чл.20, ал.1 от ЗДвП и чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ от ЗДвП.

Актосъставителят отразил, че АУАН е съставен на основание чл.40, ал.1 и ал.4 и чл.43, ал.1 от ЗАНН. Посочил, че от нарушението са претърпени имуществени вреди, описани в протокол за ПТП, както и че е иззел като доказателство за извършеното нарушение: данните по образуваната преписка по описа на ОПП-СДВР, 1 брой сведение, 1 брой декларация и контролен талон на водача.

АУАН е предявен и връчен лично на жалбоподателя на датата на съставянето му – 01.06.2021 г., без възражения по направените в него констатации.

Жалбоподателят не се възползвал от правото си по чл.44, ал.1 от ЗАНН да представи писмени възражения в законоустановения 3-дневен срок пред наказващия орган.

Въз основа на направените констатации в АУАН, началник Група към СДВР, ОПП-СДВР, издал против жалбоподателя обжалваното НП №21-4332-012991 на 25.06.2021 г., с което му наложил административни наказания, както следва:

1. На основание чл.185 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 20 лева, за нарушение на чл.20, ал.1 от ЗДвП;

2. На основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. "в" от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка се установява от приобщените по делото писмени доказателства, а именно: процесните АУАН и НП; докладна записка от полицейски служител Владимир Зашев; Протокол за ПТП с рег. №4213/28.04.2021 г., ведно със схема на ПТП; писмени сведения в саморъчно попълнена декларация от Люб. Ив. Ат.; декларация от Н. Т. АЛ.; справка картон на водач Н. Т. АЛ.; справка от ОПП-СДВР, относно изградено видеонаблюдение на процесното кръстовище; Заповед №81213-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи, заповед №81213-1340/28.10.2019 г. на Министъра на вътрешните работи.

В подкрепа на изложената по-горе фактическа обстановка са и събраните по делото гласни доказателства – показанията на свидетелите С., Г. и А.. Съдът ги кредитира с доверие, тъй като те изцяло съответстват на

данните от събраните по делото писмени доказателства, относно установеното място на ПТП, настъпилите имуществени вреди от деянието и на конкретния механизъм на настъпване на произшествието, така както е отразен в начертаната схема на ПТП и в дадените писмени сведения в саморъчно попълнената декларация от свидетеля А.. Отразените обстоятелства в саморъчно попълнената декларация от жалбоподателя А., не оборват установения от посочените доказателства механизъм на настъпване на ПТП, даже го подкрепят. Доколкото, актосъставителят е отразил, че е съставил АУАН, въз основа на приложените писменни данни в образуваната преписка, то и показанията му в този смисъл кореспондират на показанията на свидетелите Г. и А.. С оглед на горното, релевираното възражение от защитата в подадената молба, след приключване на съдебното следствие и обявяване на делото за решаване, че поради противоречия между показанията на свидетеля С. и дадените от свидетелите Г. и А., се налага провеждане на повторен разпит в едно съдебно заседание, в присъствието на процесуалния представител на жалбоподателя, се явява неоснователно.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема за установено следното от правна страна:

АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съгласно приложените по делото два броя заповеди на Министъра на вътрешните работи, в предвидната от закона писмена форма, както и в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Съдът намира, че както актосъставителят, така и наказващият орган правилно и коректно са установили фактическата обстановка, изразяваща се в причиняване на ПТП с материални щети по вина на жалбоподателя А., но в хода на административно-наказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в неправилно дадена правна квалификация на първото нарушение, а оттам - и неправилно определяне на санкционната разпоредба, въз основа на която е ангажирана отговорността на виновния за ПТП-то водач. Горното е ограничило правото на защита на наказаното лице до степен, последното да не може да разбере за какво точно нарушение е ангажирана административно-наказателната му отговорност.

По отношение на първото вменено нарушение на жалбоподателя, съдът намира следното: Разпоредбата на чл.20, ал.1 от ЗДвП урежда нарушение,

което се състои единствено в неизпълнение на задължението за непрекъснато контролиране от водачите на управляваните от тях пътни превозни средства, като цитираната норма не изисква вследствие на това да е причинено ПТП. В настоящият случай е описано нарушение, при което е реализирано ПТП с имуществени вреди. Същевременно, разпоредбата на чл.179, ал.2, пр.3, във връзка с ал.1, т.5, пр.2 от ЗДвП урежда състав на друг вид нарушение, при който освен съставомерния признак: не спазване на правилата за предимство, се предвижда и допълнителен резултат, а именно ПТП, което не съставлява престъпление, с оглед характера и размера на причинените имуществени вреди. Разликата в съставомерните елементи на двете нарушения определя и разлика в предвидената от законодателя санкции.

С оглед на изложеното по-горе, съдът намира, че описаното в АУАН и НП от фактическа страна първо нарушение, съставлява такова по чл.179, ал.2, пр.3 от ЗДвП, а не по чл.20, ал.1 от ЗДвП. Неправилната правна квалификация на първото вменено на жалбоподателя нарушение е довело до неправилно определяне на санкционната разпоредба от наказващият орган – тази по чл.185 от ЗДвП, която е неприложима, предвид настъпилия по-тежък резултат, вследствие поведението на нарушителя, т.е. последният е наказан с административно наказание, несъответно на вмененото му от фактическа и правна страна нарушение с АУАН и НП. Горното е ограничило правото на защита на наказаното лице, доколкото последното е било лишено от възможността да разбере за какво точно нарушение е ангажирана отговорността му. Допуснатото процесуално нарушение е съществено. То нарушава принципа, залегнал в чл.2, ал.1 от ЗАНН – за законоустановеност на наказанието, което да е съответно на определеното за установено нарушение. Като постановено в противоречие с този принцип, НП се явява незаконосъобразно и само на това основание следва да бъде отменено в тази му част.

По отношение на второто вменено нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ от ЗДвП, съдът намира следното: посочената разпоредба вменява в задължение на водачите на МПС, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, да уведомят съответната служба за контрол на МВР на

територията, на която е настъпило произшествието, и да изпълняват дадените им указания. Касае се за задължение за уведомяване на органите на МВР, което предполага наличие на разногласия между участниците в ПТП, които разногласия биха възникнали единствено при спиране и на двамата участници. В настоящия случай, от събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че след настъпване на ПТП, жалбоподателят е спрял, но съзнателно е напуснал мястото на ПТП, без да изпълни задължението си като водач на МПС, а именно: без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. Предвид изложеното, съдът намира, че при правилно установена фактическа обстановка и авторство на деянието, на жалбоподателят е вменено несъставомерно нарушение от обективна и субективна страна. Наказващият орган не е констатирал тази нередовност в съставения акт и налагайки санкция, макар и на основание съответстващата разпоредба на посочената като нарушена правна норма в АУАН, неправилно е приложил материалния закон. Горното е ограничило правото на защита на наказаното лице, доколкото последното е било лишено от възможността да разбере за какво точно нарушение е ангажирана отговорността му. Допуснатото процесуално нарушение е съществено, тъй като също е в нарушение на принципа, заложен в чл.2, ал.1 от ЗАНН – за законоустановеност на наказанието, което да е съответно на определеното законоустановено нарушение. Като постановено в противоречие с този принцип, НП се явява незаконосъобразно и само на това основание следва да бъде отменено и в тази му част.

С оглед на горното, съдът намира, че обжалваното НП следва да бъде изцяло отменено, като неправилно и незаконосъобразно издадено.

С оглед изхода на делото и на основание чл.63д от ЗАНН, приложима по силата на чл.87 от ЗАНН, право на разноски има жалбоподателят. Такова изрично изявление е направено своевременно от процесуалния представител на жалбоподателя, като са ангажирани и доказателства за направените разноски в настоящото производство, представляващи заплатено изцяло и в брой адвокатско възнаграждение в размер на 350 лева, съгласно приложените договор за правна помощ и пълномощно. Претенцията на жалбоподателя се явява основателна и следва да бъде уважена в претендиания размер.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №21-4332-012991/25.06.2021 г.**, издадено от началник Група към СДВР, ОПП-СДВР, с което на **Н. Т. АЛ., ЕГН *******, с адрес *********, с което на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лева, за нарушение на чл.20, ал.1 от ЗДвП, и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП са наложени две административни наказания: глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, **като НЕПРАВИЛНО и НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА на основание чл.63д от ЗАНН, **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ към МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ**, да заплати на **Н. Т. АЛ., ЕГН *******, с адрес *********, сумата от **350 лева /триста и петдесет лева/**, представляваща направени разноси в настоящото производство за процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд София-град, в 14 – дневен срок от получаване на съобщението от страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____